

gerne komme til, at Islænderne med Mistillid saa deres Sager behandlede for danske Domstole eller omvendt.

I Kompromisforslaget var der naaet til Enighed om at fastholde Handelsflaget som en Fællessag, men ganske vist bragtes Sagen samtidig ved Opsigelsesparagraffen ind under de Fællesanliggender, som efter et vist Tidsrum vilde kunne afskaffes som Fællesanliggende. Nu er som bekendt Flagspørgsmaalet paa Island blevet til en saare afgørende Sag fra mange Sider, og man har fra dansk Side troet ved Kompromiset ogsaa at kunne bringe den Vanskelighed ud af Verden. Jeg sigter hermed til den i 1913 stedfundne Legalisation ved kongelig Resolution af et selvstændigt islandsk Flag, et blaåt Flag med hvidt Kors og en rød Stribe i det hvide Kors til Brug paa Island og paa det islandske Søterritorium. Naar man er gaaet med til denne ejendommelige Ordning, har man rimeligvis troet ved at gøre Grænsen imellem Søterritoriet og de internationale Farvande tillige til Grænsen for Flagets Anvendelse, at man derved enedes med Islænderne om, at dette selvstændige Nationalitetsflag kun var at forstaa som et Hjemmeflag og ikke som et internationalt Flag udenfor det hjemlige Omraade. Naar man ikke desto mindre senere fra Islands Side ønsker at gøre Flaget til et internationalt Handelsflag, kan dette ses som samhørende med Kravet om en Anerkendelse af Island som et selvstændigt Rige. Men det danske Ønske er, at det danske Rige ikke skal deles i to, men opretholdes som Enhed udadtil, og ingen vil være i Tvivl om, at Flaget i internationale Farvande betegner en selvstændig Stat. Naar Islænderne ønsker at vise det islandske Flag i fremmede Havne, er det fra deres Side en Tilkendegivelse af, at de sætter Selvstændigheden over Samhørigheden. Men dette strider aabenbart imod det danske Ønske om at bevare det samlede danske Rige og Samhørigheden med Island. Fra konservativ Side vilde vi intet indvende imod en Ordning, som gav Island Ret til i det fælles Handelsflag at føre et islandsk Særmærke; men vi maa formene, at Flaget fremdeles maa symbolisere Samhørigheden, og dette maa for eet Rige kunne gennem eet Flag. Der er ingen Grund

til at tro, at ikke det overvejende Flertal af det islandske Folk i Virkeligheden lige saa levende som vi ønsker at opretholde Samhørigheden, men da er det naturligt at rette en levende Appel til Islænderne i saa Henseende om ogsaa at tage Hensyn til os og til vor Opfattelse. For Samlivet og Samhørigheden maa vi jo ogsaa have Ret til at stille visse rimelige og beskedne Krav. Paa Island opfattes det selvstændige Flag som et Symbol paa Selvstændigheden; i Danmark opfattes det fælles Handelsflag som Symbol paa Samhørigheden. Det Flertal paa Island, som utvivlsomt støtter Samhørigheden, bør da ogsaa kunne slutte sig til det Resultat, som i Virkeligheden vandt Sejr i Kommissionen i 1907, at Handelsflaget udadtil skulde være fælles, og da bør man ikke samtidig udsaa et Splittelsens Frø ved at indføre Opsigelsesparagrafferne, som kun er skikkede til paa ny at rejse Tvisten.

Jeg har hermed gennemgaaet hele denne Række af Fællesanliggender, om hvilke der i Virkeligheden aldrig har været nogen Uenighed mellem de Danske. Det af Regeringen overfor Udvalget fremsatte Forslag gaar ud paa, at Forhandlingerne med det islandske Alting skal føres i Reykjavik; det er i denne Anledning, at et Udvalg skal sendes til Island. Naar Udvalget maatte have naaet til Overenskomst med Altinget, vil Resultatet ligesom i 1908 være et Lovforslag, bestemt til Vedtagelse af den danske Rigsdag, idet det maa forudsættes, at Forslaget da foreligger tiltraadt af Altinget. Det er derfor naturligt, at Regeringen har forelagt Spørgsmaalet om disse Forhandlinger for Rigsdagen; thi hvis Rigsdagen tiltræder Forslaget, betyder det, at den om ikke lang Tid maa være forberedt paa at modtage som Resultat af Udvalgets Arbejde et af Altinget vedtaget Lovforslag, som inden dets Vedtagelse er drøftet, gennemdiskuteret og tiltraadt af de danske Udsendinge. Det maa betvivles, at det da vil være praktisk muligt at optage Lovforslaget eller rettere dets Bestemmelser til nye Forhandlinger med Islænderne, hvis nemlig Rigsdagen ikke skulde bifalde det opnaaede Resultat. Men dette vil da sige, at saafremt dette høje Ting tiltræder Udvalgsflertallets Forslag, saaledes som det nu er